

IV. Przegląd Orzecznictwa

Orzecznictwo Najw. Trybunału Administracyjnego.

I. Postępowanie przed władzami administracyjnymi.

57. 1) Niewłaściwe oznaczenie środka prawnego w postępowaniu instancyjnym na zasadzie przepisów pruskiej ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30 lipca 1883 roku nie ma ujemnych skutków dla skarżącego.

2) Zarzuty wadliwego postępowania z § 94. liczba 2. powyższej ustawy pruskiej o ogólnym zarządzie kraju, dotyczące doręczania, są dopuszczalne tylko o tyle o ile kwestionują zgodność ustaleń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego ze stanem aktów.

13. 11. 1923 roku L. 388/23.

58. Do ustawowego założenia odwołania na zasadzie § 86 pruskiej ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30 lipca 1883 nie wystarcza samo zgłoszenie odwołania lecz koniecznym jest wniesienie odwołania z uzasadnieniem.

30 października 1923 roku L. Rej. 944/22.

II. Postępowanie przed Najwyższym Trybunałem Administr

59. W sprawach konfliktu z ustawy pruskiej z 13 lutego 1854 jest Najwyższy Trybunał Administracyjny właściwym.

15 listopada 1923 roku L. Rej. 866/22.

60. Przyjęcie przez pozwaną władzę stanu rzeczy sprzecznego z aktami, powoduje uchylenie zaskarżonego orzeczenia na zasadzie art. 19 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym nawet w razie braku zarzutu w tym kierunku ze strony skarżącego.

26. 11. 1923 roku L. Rej. 553/22.

61. Rewizji nieuzasadnionej w sposób przewidziany w § 94 pruskiej ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30 lipca 1883 Najwyższy Trybunał Administracyjny nie uwzględnia.

20. 11. 1923 roku L. Rej. 983/23.

62. Najwyższy Trybunał Administracyjny z mocy art. 19 ustawy z dnia 3. 8. 1922 roku może uwzględnić z urzędu wadliwość postępowania jeżeli z akt sprawy wynika, że wadliwość ta stronie nie była znana.

19 stycznia 1923 roku L. Rej. 652/22.

III. Sprawy urzędnicze.

63. Sędzia z b. zaboru austriackiego mianowany bez oznaczenia miejsca służbowego traci charakter sędziego zapasowego z chwilę posunięcia go do VIII. rangi przy jednoczesnem ustaleniu na dotychczasowem miejscu służbowem.

10. 10/ 1923 roku L. Rej. 506/22.

64. Decyzje Prezesów Sądów Apelacyjnych w Małopolsce, zaliczające sędziom w myśl art. 22 ustawy z 13. 7. 1920 Dz. U. Poz. 436 czas poprzedniej służby sądowej polskiej do oznaczenia dodatku starszeństwa ,nie mają tej mocy prawnej, aby nie ulegały one kontroli powołanej władzy i aby niedopuszczalną była zmiana decyzji z urzędu, gdy władza ustali ich niezgodność z ustawą.

3. 10. 1923 roku L. Rej. 24/22.

65. Ustawa emerytalna z dnia 28 lipca 1921 (art. 43) traktuje emerytowanych sędziów i prokuratorów państw zaborczych nie jako sędziów, lecz jako urzędników, dlatego też do nich stosuje się art. 11. tej ustawy.

28. 11. 1923 roku L. Rej. 1849/23.

66. Zastosowaniu art. 45 ustawy emerytalnej z 28. 7. 1921, p. 466, Dz. u. nie stoi na przeszkodzie okoliczność, iż ubiegający się o emeryturę zrealizował w całości swe prawo emerytalne w państwie zaborczem przed wybuchem wojny światowej przez odebranie wkładów do Kasy emerytalnej państwa zaborczego.

13. 11. 1923 r, L. Rej. 725/22.

67. Urlop z powodu choroby w rozumieniu art. 28 ustawy z dn. 17. 2. 1922 N. poz. 164, Dz. u. jako istotnie odmienny od urlopu dla poratowania zdrowia z art. 38 tejże ustawy, nie upoważnia władzy do wstrzymania poborów służbowych po upływie sześciu miesięcy.

17. 10. 1923 r. L. Rej. 1186/22.

68. Niezastosowanie się władzy przenoszącej funkcjonariusza państwowego na emeryturę, do przepisu art. 10 ustawy z dn. 23 lipca 1921 r. poz. 466 Dz. u. powoduje istotną wadliwość postępowania.

17. 10. 1923 r. L. Rej. 1186/22.

69. Urlopowanie z urzędu z tymczasowem zaopatrzeniem (mit Wartegebühr) w myśl § 73 austr. pragmatyki służbowej jest w swej istocie identycznym z przejściem w stan nieczynny z art. 54 polskiej ustawy o służbie cywilnej z 17. 2. 1922 poz. 164 Dz. U. i uzasadnia przeniesienie z urzędu w stały stan spoczynku w myśl art. 7 al. d. ust. emeryt, z dn. 28. 7. 92. względnie z dnia 28. 7. 1922, poz. 583 Dz. U.

31. 10. 1923 r. L. Rej. 619/22.

70. Stosunek emerytalny nie jest identyczny z stosunkiem służbowym.

9 listopada 1923 r. L. Rej. 1110/22.

71. Przepis art. 5 ustawy z 13. 7. 1920 Nr. poz. 429 Dz. U. nie wyklucza uwzględnienia przy wymiarze uposażenia małżonka funkcjonariusza państwowego, pobierającego emeryturę. W takich razach może mieć zastosowanie tylko ustęp 4 art. 5 rzec. ustawy — to znaczy, iż władza wymiarowa winna w każdym konkretnym wypadku stwierdzić czy emerytura małżonka sama lub łącznie z innym jego własnym majątkiem nie zwalnia funkcj. państw, od obowiązku jego utrzymania,

9 listopada 1923 r. L. Rej. 1110/22.

IV. Sprawy mieszkaniowe.

72. Stan prawny, stworzony rekwizycją, dokonaną na zasadzie ustawy z 8. 4. 1919 r. Dz. Ust. poz. 262 ustaje z dniem wygaśnięcia tejże ustawy.

20. 11. 1923 r. L. Rej. 462/22.

73. Przekroczenie przewidzianego w ustępie 3 art. 9 ustawy z dn. 4. 4. 1922, Dz. U. p. 264 14-dniowego terminu do wydania orzeczenia o zajęciu, nie powoduje samo przez się nielegalności takiego orzeczenia, jeżeli właściciel mieszkania nie skorzystał z odzyskanego prawa do rozporządzenia niem i w chwili wydania orzeczenia istniały ustawowe warunki zajęcia.

30. 11. 1923 r. L. Rej. 1173/22.

74. Ustawa z 4 kwietnia 1922 r. poz. 264 Dz. Ust. niema zastosowania do lokali zajętych na podstawie ustawy z 8 kwietnia 1910 r. poz. 262 Dz. Ust. o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska.

29 listopada 1923 r. L. Rej. 165/23.

75. Prawa oficerów i urzędników wojskowych do zajmowania mieszkań przydzielonych im na podstawie ustawy z kwietnia 1919 r. poz. 262 Dz. Ust. zgasły z dniem 12 kwietnia 1921 r.

29 listopada 1923 r. L. Rej. 165/23.

76. Przepisy ustawy z 4. 4. 1922 poz. 264 Dz. Ust. tylko wtedy mogą być stosowane do lokali zajętych na zasadzie ustawy z 27. 11. 1919 poz. 498 Dz. Ust. (art. 24 ust. 1, ustawy z 4. 4. 1922) jeżeli z zajęcia korzystają faktycznie osoby, na rzecz których zajęcie nastąpiło.

22, 10. 1923 L. Rej. 626/22.

77. Decyzje Urzędów rozjemczych dla spraw najmu ne sa orzeczeniami władz administracyjnych, w rozumieniu art. 1 ustawy z 3 sierpnia 1922 poz. 600 Dz. Ust. i jako takie nie ule

gają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

15 października 1923 r. L. Rej. 1055/23.

V. Sprawy skarbowe.

78. Polska Akademia Umiejętności w Krakowie jest zakładem państwowym, podlegającym zwolnieniu od podatku spadkowego zgodnie z art. 12 ustawy z dn. 29. 5. 1920 r. (Dz. Ust. poz. 299).

dn. 12. 10. 1923 r. L. Rej. 361/23.

79. Termin do zgłoszenia pisemnego kontraktu kupna (§ 44 ustawy z 9. 2. 1850 Dz. P. austr. N. 50), którym kilka osób nabywa niepodzielnie realność, nie biegnie, dopóki brak podpisu jednego z kupujących.

24 października 1923 r. L. Rej. 10/22.

80. Według §4 niemieckiej ustawy z 14 lutego 1911 o podatku od przyrostu wartości powstaje obowiązek podatkowy dopiero z chwilą przewłaszczenia.

13 listopada 1923 r. L. Rej. 896/23.

81. O ile wymiaru podatku od przyrostu wartości: nie dokonano przed 20-października 1922 r., ustaje możliwość wymiaru tego podatku z uwagi na art. 1 i 6 ustawy z dnia 21 września 1922 poz. 785 Dz. Ust.

13 listopada 1923 r. L. Rej. 896/23.

82. Przy nowej emisji akcji w drodze subskrypcji i przydziału miarodajną dla opłaty emisyjnej jest chwila przydziału akcji subskrybentom.

16. 11. 1923 r. L. Rej. 21/22.

83. Emisja nowych akcji, opierająca się na uchwale Walnego Zgromadzenia z czasów przed wejściem w życie ustawy z 16 7. 1920, podpada pod postanowienia tej ustawy co do obliczenia opłaty emisyjnej, jeżeli zatwierdzenie danej uchwały Walnego Zgromadzenia przez Rząd nastąpiło dopiero po wejściu w życie wspomnianej ustawy.

16. 11. 1923 r. L. Rej. 21/22.

84. W razie obliczenia z urzędu wysokości daniny na zasadzie art. 19 ustawy (w wypadku nieprzedłużenia w terminie obliczeń ustawą nakazanych) nie mogą być przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym ze skutkiem zaskarżone ustalenia faktycznych danych, uskutecznione przy wymiarze daniny przez władzę skarbową zgodnie z ustawą.

25 września 1923 L. Rej. 666/22.

• 85. Do podstaw wymiaru daniny z art. 2 II i art. 7 ust. o daninie *nie* należy wliczać zysków spółek handlowych i bankowych, pochodzących wprawdzie z roku operacyjnego 1921. a więc z czasu przed dniem ogłoszenia ustawy o daninie (7. I.

1922), lecz przydzielonych do kapitału zakładowego, zapasowego, lub rezerwowego uchwałą Walnego Zgromadzenia, zapadłą dopiero po tymże dniu.

25 września 1923 L. Rej. 666/22.

86. Płatnik może ze skutkiem zaskarżyć ustalenie podstaw wymiaru, jeżeli władza wymiarowa obliczając daninę z urzędu, przy ustaleniu tych podstaw naruszyła materialne przepisy prawne.

25 września 1923 L. Rej. 666/22.

87. 1) Wojewoda jest uprawniony do zatwierdzania statutów podatków komunalnych nowych, lub co do istoty zmienionych na zasadzie § 77 ustawy pruskiej z 14 lipca 1893 o podatkach komunalnych tylko na podstawie delegacji właściwych ministrów.

2) Ważność komunalnego statutu podatkowego bada Najwyższy Trybunał Administracyjny z urzędu.

30. 10. 1923 r. L. Rei. 1048/22.

VI. Sprawy agrarne.

88. Ziemie wchodzące w skład ordynacji nie są wyłączone od zastosowania ustawy z dnia 17 grudnia 1920 poz. 17/21 Dz. U. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej.

6. 12. 1923 r. L. Rej. 573, 574, 575/22.

89. W wypadkach niedościa do skutku porozumienia między właścicielami lasów prywatnych a organami Ministerstwa Robót Publicznych co do wysokości kosztów, określonych w art. 12 i 13 rozporządzenia z 2 września 1920 poz. 586 Dz. U. oznaczenie tych kosztów winno nastąpić w myśl ogólnych zasad w zwykłej drodze prawnej.

27. 9. 1923 r. L. Rej. 304/22.

VII. Sprawy sanitarne,

90. Przepis § 61 austr. ust. aptek, z 18. 12. 1906 Nr. 5 Dz. Pr. P. z r. 1907 nie stoi na przeszkodzie zastosowania przepisu S 27 teje ustawy także do apteki sezonowej, powstałej przed wejściem tej ustawy w życie.

15. 11. 1923 r. L. Rej. 232/23.

91. Do faktycznego wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem potrzebne jest oprócz wykazania warunków wymienionych wart. 2 ust. z 2. 12. 1921 r. poz. 762 Dz. Ust. nadto W myśl art. 3 teje ustawy dopełnienie obowiązku zarejestrowania się w Ministerstwie Zdrowia Publicznego i zapisania na liście lekarzy we właściwej Izbie Lekarskiej.

18 października 1923 r. L. Rej. 422/22.

VIII. Sprawy szkolne.

92. Do cofnięcia dokumentu nostryfikacyjnego przez uniwersytet krajowy powołane są tylko: ten sam uniwersytet lub Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. 18 października 1923 r. L. Rej. 422/22.

93. Dopuszczenie do nostryfikacji dyplomu zagranicznego w jednym z uniwersytetów krajowych pod pewnymi warunkami nie wyklucza uzyskania nostryfikacji tego dyplomu w innym uniwersytecie krajowym.

18 października 1923 r. L. Rej. 422/22.

IX. Różne.

94. Orzeczenia Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych powołanych w myśl ustawy z d. 16. 5. 1922 r. Dz. U. poz. 324 do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi nie są orzeczeniami władz administracyjnych w rozumieniu art. 1 ustawy z d. 3. 8. 1922 Dz. U. poz. 600 i jako takie nie są zaskarżalne przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

20 listopada 1923 r. L. Rej. 1670/2.

95. Instancją kompetentną do orzekania na zażalenia przeciwko wysokości zażądanych przez Urząd Patentowy opłat od podań o udzielenie patentu lub o ochronę znaku towarowego jest Wydział Apelacyjny przy Urzędzie Patentowym, nie zaś Ministerstwo Przemysłu i Handlu (art. 9 Dekretu z 13. 12. 1918 poz. 66).

26. 9. 1923 r. L. Rej. 11/23.

96. W razie możliwości obowiązku rodziców do utrzymywania dziecka nie ma zastosowania § 28 ustawy niemieckiej z 30 maja 1908 o siedzibie, uzasadniającej obowiązek wsparcia.

8 listopada 1923 r. L.

529/23.

97. Na obszarze st. m. Krakowa stosowanie § 3 austr. rozp. Min. z dnia 2. 9. 1856 L. 164 Dpp. jest ograniczone postanowieniem § 55 ustawy budowlanej dla m. st. Krakowa z dnia 18. 7. 1883 Nr. 63 Dz. Ust. Kr. do wypadków stwierdzonego niebezpieczeństwa zawalenia się budynku lub ognia.

16 listopada 1923 r. L. Rej. 572/22.

98. Decyzja Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydana w indywidualnej sprawie w trybie art. 27 ustęp 2 ustawy z dnia 17. 12. 1921 Dz. Ust. poz. 6 z r. 1922 (o zasileniu finansów miejskich itd.) nie podlega zaskarżeniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

4 czerwca 1923 r. L. Rej. 202/23.